

Bernard Laga
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Kumoamiskanne — Korvaus maidontuottajille — Asetus N:o 2187/93 —
Hyvitystarjous — Kansallisten viranomaisten toimenpiteet — Valvonta —
Toimivalta — Vahingonkorvauskanne — Tutkittavaksi ottaminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen
jaosto) 4.2.1998 ..... II - 197

Tuomion tiivistelmä

- 1. Kumoamiskanne — Yhteisöjen tuomioistuinten toimivalta — Yhteisöjen tuomioistuinten toimivaltaan ei kuulu kansallisten viranomaisten sellaisen toimenpiteen laillisuuden arvioiminen, jonka yhteydessä toteamuksia tosiseikoista vaaditaan kumottavaksi
(EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljäs kohta; neuvoston asetus N:o 2187/93)*
- 2. Vahingonkorvauskanne — Kohde — Perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan perusteella yhteisöön kohdistettu vahingonkorvausvaatimus — Yhteisöjen tuomioistuinten toimivalta — Vahingonkorvausvaatimus, joka esitetään kansallisten viranomaisten aiheuttamien vahinkojen johdosta — Kansallisten tuomioistuinten toimivalta
(EY:n perustamissopimuksen 178 artikla ja 215 artiklan toinen kohta)*

3. *Vahingonkorvauskanne — Vahingonkorvauskanteen itsenäisyys kumoamiskanteeseen nähden — Kanne, jolla pyritään lainvoimaisen yksittäispäätöksen peruuttamiseen — Tutkimatta jättäminen*

(EY:n perustamissopimuksen 173 ja 178 artikla)

1. Kun kantaja riitauttaa perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla nostamallaan kumoamiskanteella sen, että kansalliset viranomaiset ovat kieltäytyneet tekemästä tietyille maidon ja maitotuotteiden tuottajille, jotka eivät tilapäisesti ole voineet harjoittaa toimintaansa, tarjottavasta hyvityksestä annetun asetuksen N:o 2187/93 mukaista hyvitystarjousta hänelle, ja väittää, että kanteen kohteena oleva toimenpide on seuraus näiden samojen viranomaisten kantajan maatilalla suorittaman tarkastuksen yhteydessä tekemästä virheestä, kumoamisvaatimus koskee lähinnä kyseisen tarkastuskäynnin yhteydessä tehtyjä totemuksia. Kumoamisvaatimuksella pyritään siis saattamaan kyseenalaiseksi sellaisen päätöksen pätevyys, jonka yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä tiettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta vastaavat kansalliset toimielimet ovat tehneet. Tällaisten toimenpiteiden valvonta kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole toimivaltainen arvioimaan niiden lainmukaisuutta.

2. Perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan määräyksissä annetaan yhteisöjen tuomioistuimille toimivalta määrätä korvattaviksi ainoastaan yhteisön toimielinten tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot. Yhteisö ei siis ole vastuussa kansallisten viranomaisten aiheuttamista

vahingoista; vain kansalliset tuomioistuimet ovat toimivaltaisia arvioimaan vastuuta kyseisistä vahingoista, ja niiden tehtävänä on varmistaa, että nämä vahingot tarvittaessa korvataan.

Ne edellytykset, joiden täytyessä asia on edellä mainittujen määräysten nojalla saatettavissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, eivät näin ollen täyty silloin, kun kantajan korvausvaatimuksen perustana oleva vahinkopahtuma on kansallisten viranomaisten toimenpide niiden käyttäessä omia toimivaltuuksiaan.

3. Vaikka perustamissopimuksen 173 artiklan mukainen kumoamiskanne ja 178 artiklan mukainen vahingonkorvauskanne ovat kaksi itsenäistä oikeussuojakeinoa ja vaikka kumoamisvaatimuksen tutkimatta jättämisestä ei lähtökohtaisesti seuraa sellaisen vahingonkorvausvaatimuksen tutkimatta jättäminen, jolla vaaditaan korvausta niistä vahingoista, joiden väitetään aiheutuneen kanteen kohteena olevasta toimenpiteestä, kumoamisvaatimuksen tutkimatta jättämisestä silti seuraa vahingonkorvausvaatimuksen tutkimatta jättäminen, jos vahingonkorvausvaatimuksella tosiasiallisesti pyritään yksittäistapausta koskevan päätöksen peruuttamiseen ja jos vahingonkorvausvaatimuksen hyväksyminen johtaisi tämän päätöksen oikeudellisten vaikutusten mitätöitymiseen.